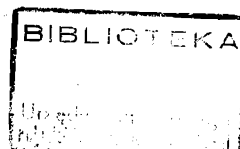

E056 15/10

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13275.

Kl. 68 a 89.

Zdzisław Adamski
(Miasteczko n. Notecią, Polska).

Zamek do drzwi.

Zgłoszono 2 kwietnia 1930 r.
Udzielono 12 marca 1931 r.

Przedmiotem wynalazku jest zamek do drzwi. Różni się on od dotychczas znanych tem, że posiada bezpiecznik, unieruchamiający zapadkę rygla zamka.

Przykład wykonania wynalazku uwidoczniiony jest na rysunku. Fig. 1 i 2 przedstawiają widoki zamka z przodu i z tyłu, fig. 3 i 5 — ustrój zamka, fig. 4 — widok blachy od zewnątrz; fig. 6 — widok zamka z boku; fig. 7 i 8 przedstawiają klucze do zamka według wynalazku.

Oslonę zamka tworzą dwie blachy boczne *a* i *b* oraz blacha czołowa *c*. Na blasze *a* znajduje się zatrzym *d*, otaczający odpowiednim wykrojem otwór *e* na klucz. Zatrzym jest zawieszony wahliwie na sworzniu *f*, który jest prowadzony w odpowiednich szczelinach *g*, wyciętych w blachach *a* i *b*. Wychylenia zatrzymu ogra-

niczają dwa wałeczki *h*, *i*, zanitowane w blasze *a*. Zatrzym *d* zabezpieczony jest na sworzniu *f* pałakiem *k*, również zanitowanym w blasze osłaniającej *a*. Sworzeń *f* umocowany jest na bezpieczniku *l*, który jest zawieszony obrotowo wewnątrz zamka na osi *m*, osadzonej w blachach *a* i *b*. Rygiel *n* i zapadka *o* z pałakiem *p*, będąca pod działaniem sprężyny *q*, są wykonane jak w zwykłym zamku. Bezpečnik *l* znajduje się pod naciskiem sprężyny *r* i posiada wycięcie *s*, w które wchodzi koniec zapadki *o*. Haczyk *t* zapadki *o* zapada odpowiednio do położenia rygla we wcięcie *u*₁, *u*₂ lub *u*₃ rygla. Klucz (fig. 7) posiada obok bródki *v* czopek *w*, który przy obracaniu podnosi zatrzym *d* z pozycji 1 do pozycji 2, jak uwidoczniiono na fig. 1. Ponieważ zatrzym połączony jest

sworzniem f z bezpiecznikiem l , więc bezpiecznik obraca się na swej osi m , zwalniając haczyk t zapadki o , i przechodzi z położenia, oznaczonego przez poz. 1 do pozycji 2 (fig. 3). Następnie przy dalszym obracaniu bródka klucza podnosi pałąk p i razem z nim zapadkę, a potem przesuwając rygiel zamka o jeden skok, poczem z wcięcia u_1 haczyk zapadki wchodzi we wcięcie u_2 rygla n (fig. 5), a bezpiecznik pod naciskiem sprężyny zabezpiecza znów zapadkę. Ponowne wysunięcie rygla odbywa się analogicznie, poczem haczyk zapadki wpada we wcięcie u_3 .

Celem uniknięcia możliwości otwarcia zamka wytrychem lub podrobionym kluczem, znajdują się dookoła okrągłej części dziurki do klucza pierścienie x_1 , x_2 (fig. 3—6), przymocowane wewnątrz zamka do blach a i b osłony. Pierścienie te są nazewnętrz niewidoczne i wymagają specjalnych wycięć klucza (fig. 7 i 8); wypełniają one prawie całą szerokość osłony dookoła dziurki do klucza (fig. 6), uniemożliwiając obrót wytrycha, względnie nieostrowego klucza, a tem samem chronią zarazem zamek przed otwarciem.

Czopek w klucza i pierścienie x wymagają innego klucza do otwierania drzwi od zewnątrz i innego od wewnątrz. Jeden klucz (fig. 7) jest symetryczny względem drugiego (fig. 8). Klucz wewnętrzny można zostawiać w pomieszczeniu zamykanem, klucz zaś zewnętrzny zabiera się ze sobą po zamknięciu pomieszczenia od zewnątrz.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek do drzwi, znamienny tem, że posiada bezpiecznik (l), przytrzymujący zapadkę (o) rygla (n), przyczem klucz przy obrocie odsuwa najpierw zapomocą czopa (w) bezpiecznik (l) od zapadki (o), poczem bródka (v) klucza w znany sposób unosi zapadkę z pałąkiem (p) i przesuwając rygiel (n).

2. Zamek do drzwi według zastrz. 1, znamienny tem, że bezpiecznik (l) jest umocowany obrotowo na osi (m) wewnątrz zamka i dociskany sprężyną (r) do haczyka (t) zapadki (o), przyczem bezpiecznik połączony jest zapomocą sworznia (f) z zatrzymem (d), umieszczonym zewnątrz osłony i otaczającym odpowiednim wykrojem otwór (e) do klucza, tak że przy obrocie klucz podnosi przedewszystkiem zapomocą czopka (w) zatrzym, który obraca bezpiecznik (l), zwalniający w ten sposób zapadkę (o), która zostaje uniesiona następnie bródką klucza, co umożliwia przesunięcie rygla (n).

3. Zamek według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że posiada dookoła okrągłej części dziurki (e) do klucza pierścienie (x_1 i x_2), wymagające specjalnych wycięć (y_1 i y_2) bródki klucza.

Z d z i s ł a w A d a m s k i.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

